

מ"ת (נצרת) 37086-11-17 - מדינת ישראל נ' מוחמד עואד

מ"ת (נצרת) 37086-11-17 - מדינת ישראל נ' מוחמד עואד ואח'מחוזי נצרת

מ"ת (נצרת) 37086-11-17

מדינת ישראל

נגד

1. מוחמד עואד (עציר)

2. ראמי זהוה (עציר)

בית המשפט המחוזי בנצרת

[26.11.2017]

בפני כב' השופט זיאד הווארי, סגן נשיא

בשם המבקשת - עו"ד מיכל הוד

בשם המשיב 1 - עו"ד וליד ג'אנם

בשם המשיב 2 - עו"ד פהד ספדי

החלטה

1. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם את ביצוע העבירות הבאות:

· הצתה - עבירה לפי סעיפים 448(א) רישא + 29 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

· חבלה במזיד לרכב- עבירה לפי סעיפים 413 ה' + 29 לחוק העונשין.

· היזק הזדון- עבירה לפי סעיפים 452 + 29 לחוק העונשין.

· הסתייעות ברכב לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 + סעיף 29 לחוק העונשין.

בתמצית מתאר כתב האישום כי לאחר שעבודתו של אביהם של שניים אחרים, אשר כנגדם הוגש כתב אישום נפרד

(להלן: "הנאשמים האחרים") הופסקה בפרויקט אותו ביצעה קק"ל באזור מושב נטור שברמת הגולן, נפגשו

הנאשמים האחרים עם המשיבים במסעדה בבוקעאתא. במהלך המפגש במסעדה התבטא אחד הנאשמים האחרים

כנגד פיטורי אביו ואמר כי בכוונתו להגיע לאתר הפרויקט, לפגוע בכלים ולשרוף אותם בכוונה למנוע עבודה באתר.

בהמשך הסכימו הנאשמים האחרים והמשיבים לפעול יחד לביצוע מעשים אלו.

המשיבים והנאשמים הנוספים יצאו לעבר האתר לאחר שאחד הנאשמים הנוספים רכש שני בקבוקי שתייה ומילא

אותם בחומר דליק. בהגיעם לאתר הנאשמים האחרים החלו לפעול עת יידו אבנים לעבר קרוואן בו שהה השומר

במקום ובהמשך ניסו להפוך דחפור שהיה במקום ואף שפכו את חומר התבערה על שני כלים והציתו אותם. בכל אותה

עת נכחו במקום המשיבים, אשר צפו במתרחש ואבטחו את הנאשמים האחרים.

2. עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המשיבים עד תום ההליכים. ב"כ המשיבים הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה, אולם טענו כי ניתן לשחררם כבר עתה לחלופת מעצר בבית הוריהם בבוקעאתא, ללא צורך בתסקיר מעצר. ב"כ המשיבים הפנו לחלקם המצומצם של המשיבים בעבירות נשוא כתב האישום לעומת חלקם של הנאשמים האחרים בפרשה, אשר הם אלו שתכננו וביצעו בפועל את המתואר בכתב האישום. הוסיפו והפנו לנסיבותיהם של המשיבים שהינם צעירים מחוסרי עבר פלילי, לטיב החלופה והמפקחים המוצעים וכן לעובדה שאתר העבודה נשוא העבירות מרוחק ממקום החלופה המוצע.

מנגד התנגדה ב"כ המבקשת לאפשרות השחרור ללא קבלת תסקיר. הפנתה לחומרת העבירות המיוחסות ולמסוכנות העולה מהן. עוד טענה כי החלופה שהוצגה אינה ראויה מקום בו המדובר בבית הוריהם של המשיבים ובפיקוח בני משפחה. כמו כן העלתה טענות ספציפיות הנוגעות למפקחים המוצעים. לטענתה, יש לשקול רק חלופה רחוקה מהכפר בו מתגוררים המשיבים ואף יש לבחון אפשרות למעצר באיזוק אלקטרוני.

דין והכרעה

3. אין חולק כי העבירות בהן מואשמים המשיבים הינן עבירות חמורות. כידוע עבירת ההצתה היא עבירה שתוצאתה אינה נחזית ועלולה לפגוע בחיי אדם, בשלום הציבור וברכושו ולגרום למפגע סביבתי. לעניין זה כבר נקבע: "...עבירת הצתה הינה מן החמורות שבעבירות - שיודע אתה את תחילתה ואין אתה יודע את סופה, ומי שמתיר לעצמו לסכן בדרך זו רכוש וחיים - ובעניינו, כאמור, בשל דבר של מה בכך - עשוי להוסיף, לסכן את זולתו גם בנסיבות אחרות" בש"פ 6526/02 מוחמד אלענמי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 30.7.02). בהתאם, הכלל הוא כי בעבירת הצתה יש להורות על מעצר עד לתום ההליכים ורק במקרים חריגים תישקל במקרים אלו חלופת מעצר.

אולם, על אף חומרת העבירות המיוחסות למשיבים, נקבע לא אחת בפסיקה, כי ראוי שכל מקרה יבחן בנפרד בהתאם לנסיבותיו הייחודיות:

"כידוע, חומרת העבירה כשהיא לעצמה, אינה מצדיקה מעצר עד תום ההליכים, וגם כאשר קיימת חזקת מסוכנות, העולה מנסיבות המקרה, עדיין חייב בית המשפט לשקול אם חלופת מעצר עשויה להשיג את מטרת המעצר. במקרים רבים אין בידי הנאשם דרך להוכיח בראיות חיזונית כי הוא לא ינצל את חלופת המעצר באופן שיסכן את בטחון הציבור, או ישבש את הליכי המשפט, או יפגע בדרך אחרת במטרות המעצר. לפיכך, במקרים כאלה חייב השופט לסמוך במידה רבה על הרקע של הנאשם, ובעיקר על הרקע העברייני ככל שהוא משתקף במרשם הפלילי, ועל התרשמות אישית מן הנאשם ומנסיבות המקרה" (ראה בש"פ 3442/98 מדינת ישראל נ' אייל מלכה, תק-על 98(2), 1161).

עוד הדגיש בית המשפט העליון כי:

"המעצר אינו מקדמה על חשבון העונש ואינו מיועד להשיג מטרה של הרתעה וכל מקרה נבחן לנסיבותיו הן באשר לקיום ראיות לכאורה והן באשר לאפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של נאשם פחותה (הוראות סעיף 21 (ב) (1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996). אכן כל מקרה צריך להיבחן לנסיבותיו ועל אחת כמה וכמה בשלב ההחלטה על מעצר עד תום ההליכים, עת עומדת לנאשם חזקת חפות" (בש"פ 2506/05 תומר טקשה נ' מדינת ישראל, תק-על 2005 (1) 4872).

בענייננו ומבלי להפחית מחומרת המיוחס למשיבים, הרי שעיון בכתב האישום שהוגש מלמד כי חלקם בביצוע העבירות נשוא כתב האישום ובוודאי בעבירת ההצתה, הינו מצומצם ביותר בוודאי פחות באופן משמעותי ביותר מזה של שני הנאשמים האחרים, אשר להם מיוחסת היוזמה, התכנון ואף הביצוע בפועל של העבירות. למעשה, כל המיוחס למשיבים הוא צפייה ואבטחה של הנאשמים האחרים, אשר הם שתכננו וביצעו את העבירות בפועל. עוד יש לתת את המשקל לנסיבותיהם האישיות של שני המשיבים שהינם צעירים ללא כל עבר פלילי. בנסיבות אלו נחה דעתי כי ניתן בנסיבות העניין לשקול את שחרורם של המשיבים לחלופת מעצר אף ללא קבלת תסקיר של שירות המבחן. לעניין זה כבר נקבע:

"... ניתן להבין את הנטייה הטבעית של שופט המעצרים להידרש לתסקיר מעצר, אולם יש לקחת בחשבון כי הדבר יוצר עומס על שירות המבחן, עומס שבתורו גורם להתארכות ההליכים בתיקים בהם באמת ובתמים יש צורך בתסקיר. לדידי, על בית המשפט של מעצר להפעיל שיקול דעת ולא להשתמש בשירות המבחן באופן "אוטומטי". יש מקרים שעל פניהם חלופת מעצר לא תסכון, ובמקרה כאמור אין טעם להפנות לשירות המבחן. יש מקרים שעל פניהם ראויים לחלופת מעצר, ובית המשפט יכול להתרשם ישירות מהמפקחים המוצעים ומטיב החלופה על רקע המעשה והעושה, אף ללא צורך לקבל "גושפנקא" משירות המבחן. אכן, בעולם אידיאלי, המצב הרצוי הוא שכל חלופה תיבחן גם על ידי שירות המבחן, אך הרצוי לחוד והמשאבים המצומצמים של שירות המבחן לחוד. כחלק בלתי נפרד מהתפקיד ומהאחריות הכבדים המוטלים על שופט המעצרים, שומא עליו לקחת על כתפיו לעיתים את ההחלטה לשחרר לחלופת מעצר גם ללא תסקיר שירות מבחן (וראו החלטתי בבש"פ 5564/11 פרץ נ' מדינת ישראל בפסקה 6 ([פורסם בנבו], 8.8.2011))." (בש"פ 478/12 פריח אל אעסם נ' מדינת ישראל, (23.1.2012) פסקה 18 .

בדיון לפניי הציגו ב"כ המשיבים חלופה אפשרית בדמות שחרור לחלופה בבית משפחתם בכפר בוקעאתא בפיקוח בני משפחה. בדיון לפניי נחקרו המפקחים המוצעים ולהתרשמותי המדובר במפקחים אמינים ומהימנים, המודעים לגודל האחריות ולמשמעות התפקיד שהם לוקחים על עצמם ומסוגלים לשמש כמפקחים הולמים עבור המשיבים. מודע אני לבעייתיות הבסיסית הכרוכה בפיקוח בני משפחה, אולם בנסיבות התיק, נתוניהם של המשיבים והאמון שמצאתי במפקחים לאחר שנחקרו בפניי, כפי שפורט לעיל, מצאתי כי ניתן להורות על שחרור המשיבים בחלופה המוצעת. אציין עוד כי לא מצאתי בעבר הפלילי הקל של מי מהמפקחים המוצעים בכדי לפסול אותם מלהוות מפקחים ראויים על המשיבים.

אוסף כי נתתי דעתי אף להיותה של החלופה המוצעת רחוקה מרחק רב ממקום ביצוע העבירות נשוא כתב האישום. בנסיבות אלו לא מצאתי כי יש לקבל את עמדת ב"כ המבקשת ולפיה יש צורך בהרחקה מהכפר. אציין עם זאת כי מקום בו מצאתי להורות על שחרור המשיבים בחלופה ללא קבלת תסקיר, יש להורות על תנאים משמעותיים להבטחת קיום תנאי השחרור בערובה.

4. אי לכך ולאור האמור לעיל, אני מורה על שחרור המשיבים בערובה מתאימה ובתנאים מגבילים כדלקמן:
המשיב 1:

א. המשיב ישוחרר למעצר בית מלא בבית הוריו בכפר בוקעאתא שברמת הגולן.

ב. המשיב יהא בפיקוחם הצמוד של אביו מר זיד עואד ת.ז. 028196004 וסבו מר תופיק אסעד אבו שאהין ת.ז. 080977408, כאשר השניים יפקחו על המשיב ביחד ולחוד במשך 24 שעות, היה ובאם יפר המשיב את תנאי השחרור, הם ידווחו מיידית למשטרה.

ג. המשיב יפקיד בקופת בית המשפט במזומן או בערבות בנקאית סכום של 10,000 ₪, ויחתום על ערבות עצמית ע"ס 15,000 ₪. כמו כן כל אחד משני המפקחים הנ"ל יחתום על ערבות צד ג' על סך 15,000 ₪ להבטחת קיום תנאי השחרור בערובה.

ד. ניתן בזה צו איסור יציאה מן הארץ נגד המשיב וזאת עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, ובאם יש לו דרכון, יפקידו בקופת בית המשפט לא יאוחר מיום 28/11/17 שעה 12:00.

ה. המשטרה תהיה רשאית לבצע בדיקות פתע בבית בו ישהה המשיב, וזאת כדי לוודא קיום התנאים בדבר מעצר הבית.

ו. המשיב יישאר במעצר עד למילוי כל התנאים הנ"ל, למעט האמור בסעיף ד'.
המשיב 2:

א. המשיב ישוחרר למעצר בית מלא בבית אמו בכפר בוקעאתא שברמת הגולן.

ב. המשיב יהא בפיקוחם הצמוד של אמו גב' ג'וליה זהוה ת.ז. 080910516, אחיו מר אמל זהוה ת.ז. 034876607 ומר באסם זהוה ת.ז. 033052283, כאשר השלושה יפקחו על המשיב ביחד ולחוד במשך 24 שעות, היה ובאם יפר המשיב את תנאי השחרור, הם ידווחו מיידית למשטרה.

ג. המשיב יפקיד בקופת בית המשפט במזומן או בערבות בנקאית סכום של 10,000 ₪, ויחתום על ערבות עצמית ע"ס 15,000 ₪. כמו כן כל אחד משלושת המפקחים הנ"ל יחתום על ערבות צד ג' על סך 15,000 ₪ להבטחת קיום תנאי השחרור בערובה.

ד. ניתן בזה צו איסור יציאה מן הארץ נגד המשיב וזאת עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, ובאם יש לו דרכון, יפקידו בקופת בית המשפט לא יאוחר מיום 28/11/17 שעה 12:00.

ה. המשטרה תהיה רשאית לבצע בדיקות פתע בבית בו ישהה המשיב, וזאת כדי לוודא קיום התנאים בדבר מעצר הבית.

ו. המשיב יישאר במעצר עד למילוי כל התנאים הנ"ל, למעט האמור בסעיף ד'.

ניתנה והודעה היום ח' כסלו תשע"ח, 26/11/2017 במעמד הנוכחים.